

Hogere voorziening ingesteld op 26 januari 2010 door Luigi Marcuccio tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 10 november 2009 in zaak F-70/07, Marcuccio/Commissie

(Zaak T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- in elk geval, de bestreden beschikking volledig vernietigen;
- vaststellen dat het beroep in eerste aanleg waarin de bestreden beschikking is gegeven volledig ontvankelijk was;
- primair, de vorderingen van het beroep in eerste aanleg volledig toewijzen;
- de verwerende partij verwijzen in alle kosten, rechten en honoraria die rekwirant in eerste aanleg en in de onderhavige procedure heeft gedragen;
- subsidiair, de zaak voor een nieuwe uitspraak terugwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken in een andere samenstelling.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 10 november 2009. Bij die beschikking zijn de eerste, de tweede, de derde en de zesde vordering van een beroep strekkende tot veroordeling van de Commissie tot vergoeding van de schade die rekwirant heeft geleden als gevolg van haar weigering om hem de invorderbare

kosten te betalen die in zaak T-176/04, Marcuccio/Commissie, zouden zijn gemaakt, deels kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Tot staving van de hogere voorziening beroept rekwirant zich op onjuiste uitlegging en toepassing van het begrip verzoek in de zin van de artikelen 90 en 91 van het Statuut, ongemotiveerde en onlogische miskenning van de daarop betrekking hebbende rechtspraak, het volledig ontbreken van motivering, niet-inachtneming van de verplichting om geen rekening te houden met een te laat ingediend verzoekschrift, een procedurefout bestaande in de toelating van een akte genaamd „verzoek om een verklaring van afdoening zonder beslissing”, alsmede schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Hogere voorziening ingesteld op 3 februari 2010 door Luigi Marcuccio tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 25 november 2009 in zaak F-11/09, Marcuccio/Commissie

(Zaak T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- in elk geval, de bestreden beschikking volledig vernietigen;
- vaststellen dat het beroep in eerste aanleg waarin de bestreden beschikking is gegeven volledig ontvankelijk was;
- primair, de vorderingen van rekwirants beroep in eerste aanleg volledig toewijzen;

- de verwerende partij veroordelen tot vergoeding aan rekwirant van alle kosten, rechten en honoraria die hij in de procedure in eerste aanleg en in deze procedure heeft gedragen;
- subsidiair, de zaak voor een nieuwe uitspraak terugverwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken in een andere samenstelling.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 25 november 2009. Bij die beschikking is een beroep betreffende de weigering van de verwerende partij om rekwirant 100 % vergoeding van ziektekosten te geven, deels niet-ontvankelijk en deels ongegrond verklaard.

Tot staving van de hogere voorziening beroept rekwirant zich op onjuiste uitlegging en toepassing van het begrip motivering van een besluit van een instelling van de Europese Unie, van het begrip aanpassing van een motivering van een besluit alsmede van de rechtsbeginselen op het gebied van de levering en de waardering van het bewijs.

Rekwirant beroept zich voorts op een onjuiste uitlegging en toepassing van de begrippen voor beroep vatbaar besluit en van een louter bevestigend besluit.

Beroep ingesteld op 10 februari 2010 — SP/Commissie

(Zaak T-55/10)

(2010/C 80/70)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: SP SpA (Brescia, Italië) (vertegenwoordiger: G. Belotti, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 8 december 2009, waarbij de vorige beschikking C(2009) 7492 def. van de Commissie van 30 september 2009 is gewijzigd;

- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking van 8 december 2009, waartegen verzoekster opkomt, heeft de Commissie haar vorige beschikking C(2009) 7492 def. van 30 september 2009, waarbij zij een aantal ondernemingen, waaronder verzoekster, deelname aan een beweerd kartel had verweten, gewijzigd. Bij beschikking van 8 december 2009 erkende de Commissie dat de beschikking van 30 september 2009 „verwees naar een bijlage met tabellen ter illustratie van de prijsbewegingen van betonstaafstaal tijdens de duur van de mededingingsregeling” en dat „die bijlage niet bij de beschikking van 30 september 2009 was gevoegd”, en besloot zij laatstgenoemde beschikking te wijzigen, teneinde deze te vervolledigen met de tabellen die bij de thans bestreden beschikking zijn gevoegd.

Ter onderbouwing van haar beroep stelt verzoekster:

- 1) onrechtmatigheid van de rectificatie achteraf van een door een ernstig gebrek aangetaste handeling: de Commissie is niet bevoegd om achteraf een beschikking te corrigeren die kennelijk nietig is, omdat de tekst van die beschikking ten tijde van de vaststelling ervan duidelijk onvolledig was; het betreft een bijzonder ernstige omstandigheid die als zodanig niet kan worden rechtgezet;
- 2) onjuiste rechtsgrondslag: de Commissie heeft als rechtsgronden van de bestreden handeling artikel 65 EGKS-Verdrag en verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ opgegeven, die kennelijk ongeschikt zijn voor het doel dat de Commissie zich had gesteld (te weten, een eerdere, onvolledige beschikking van haar vervolledigen/wijzigen), zodat de tweede beschikking, waartegen het onderhavige beroep is gericht, nietig moet worden verklaard wegens kennelijk ontbreken van een geschikte rechtsgrondslag.

Verzoekster stelt verder schending van het beginsel van behoorlijk bestuur.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, van 4.1.2003, blz. 1).